

A MI ISKOLÁNK

Megint eltelt egy év. Mint mindenki, mi is számadást készítettünk, mérlegeljük a magunk mögött hagyott tanévet.

Iskolánk legkiemelkedőbb eseményeit próbálom csokorba kötni, de a teljesség hiánya nélkül, mert mindenről beszámolni képtelenség.

A 2003-as év is eseménydús, programokban gazdag volt. A tavaszi időszakra estek az osztálykirándulások, erdei iskolák. Igyekeztünk tanulóinkat Magyarország olyan helyeire eljuttatni, amelyek történelmi szempontból jelentős események színhelyei, és a tananyaghoz kapcsolódó, a csak képeken, videofilmeken látottakat a valóságban is megtapasztalhatták gyermekeink. Élmény volt számukra megmászni a várakat, kinézni a lőrészekre, felülni az ágyúcsövekre, belebújni a kalodába. Megnézni a kiállításokat, melyek egy eltűnt világ szokásait mutatták be. Igaz, többször láttunk a mi számítógépeken felnőtt gyermekeink arcán mosolyt, de a fontos az volt, hogy némileg elgondolkodtatta őket, és megvitták egymás közt a látottakat.

Felejthetetlen élmény volt a mesevilágból megismert Balaton hús habjaiban megmártózni. Nagyon jól sikerültek a nyári táborok is. Itt ragadom meg az alkalmat, és mondok köszönetet a tantestület nevében mindazoknak, akik adományaikkal vagy adójuk 1%-ának felajánlásával az iskola alapítványát támogatták, és lehetővé tették, hogy anyagi okok miatt egyetlen tanulót sem kellett kirekeszteniünk a kirándulásokból.

A 2003/2004-es tanévre is felkészültünk. Iskolánk élete most is színes, változatos. Folytatni szeretnénk a hagyományokat. Továbbra is részt veszünk a falu életében. Legyen ünnep, vagy bármilyen szervezett program, tanulóink által előadott műsorokkal szeretnénk meghittebbé, emelkedette tenni a hangulatot a jövőben is.

A tanulmányi munka mellett jól működő szakkörök indításával segítjük tanulóinkat az eredményesebb ismeretszerzésben és a szabadidő hasznos eltöltésében.

Szívesen látogatjuk a pesti színházak előadásait, és sikerként könyveljük el, hogy egyre több szülő érdeklődését

is felkeltettük, egyre bővülő létszámmal kelünk útra. Szeptemberben látogatást tettünk Budakeszin, a Vadasparkban. A kisebbek ragyogó időben sétálhattak az őszi erdőben, testközelből figyelhették meg az állatokat, etethették, simogathatták őket. Voltak, akik Szentendrére, a Skanzenba kirándultak. Itt megfigyelhették a régi paraszti életmódot, rendezési tárgyakat, a régen használatos szerszámokat. A nagyobbak a Csodák palotájában táthatták szájukat.

Szólni kell még a házi, megyei és országos versenyekről is. Az elért sikereket, munkánk eredményességét a szerzett oklevelek minősítik.

Palettánk egy nagyon szép színfoltjáról is írnom kell, mert rendkívül fontosnak és példaértékűnek tartom. Májusban egyenrangú uniós tagállam leszünk, amely az iskolák életében is változást fog hozni. Előtérbe kerülnek az integrált iskolák, ami azt jelenti, hogy a testi és mozgásfogyatékos gyerekek előtt is megnyílnak az általános iskolák kapui.

Novákovics Jánosné
tanító, logopédus

Jó egészség drága kincs

Napjaink „népbetegsége” az egészségtelen életmód. Egyre kevesebb szabadidős programot szervezünk, helytelenül étkezünk, keveset mozgunk, és hajlamosak vagyunk arra, hogy nem eléggé vigyázunk környezetünk tisztaságára. Persze mindezt ráfoghathatjuk rohanó, megváltozott életvitelünkre, de ez így nem igaz.

Az új jelszó: Nincs időnk semmire! Örülünk, hogy élünk!

Mi, nők hajlamosabbak vagyunk kijelenteni, hogy mozgunk eleget a lakásban: kellőképpen kifáraszt bennünket a főzés, mosás, takarítás és az egyéb család körüli tevékenység. De ne felejtjük, a család központja, mozgatórugója mi vagyunk. Nekünk, felnőtteknek kell jó példával élni járnunk, ha gyermekeink szemléletét, szokásait jó irányba szeretnénk terelgetni, befolyásolni.

Tapasztalatunk és megfigyeléseink szerint gyermekeink körében van mit tennünk, van min változtatnunk.

Tanulóink keveset mozognak a szabadban, a friss levegőn, helyette ülnek a tévé, videó és a számítógé-

pek előtt. A tízórais csomagban hiányoljuk a gyümölcsöt (alma, körte), de megtaláljuk a chips-et meg az édességeket, pl. a nyalókát és az ún. „édes lötytyök”-et (ajánlanánk helyettük a rostos gyümölcsleveket).

Ha megnézzük tanulóink fogkorát, siralmas látvány tárul elénk: sok a szuvas fogú gyermek. Szinte mi, szülők szoktatjuk le gyermekeinket a rágásra, noha ez az erős, egészséges fogor elsődleges feltétele.

Az ebédnél sokszor közelharcot vívunk, hogy egy pár kanál levest megegyenek. Fontos pedig, hogy elegendő mennyiségű folyadék kerüljön szervezetükbe, és nem mindegy, hogy mi!

Kevés a közös családi kirándulás, séta, kerékpározás. Szoktatás kérdése a naponta többszöri kézmosás és a tiszta környezet. Tanulóink állóképessége sem megfelelő, jellemző rájuk a fáradékonyság és a koncentráció hiánya.

A félreértések elkerülése végett csak általánosságokról írok, tisztelet a kivételeknek!

Iskolánkban november hónapban kiemelt feladatként foglalkoztunk egészségünk védelmével. Ez azon-

